

תפ"ח (ירושלים) 22337-11-16 - מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

פלוני (עציר)

על-ידי ב"כ עו"ד די ברהום

גזר-דין

נוסח שהותר לפרסום, לאחר השמטות פרטים שיש בהם כדי לחשוף את המתלוננת ואת הנאשם

סגן הנשיא י' נועם:

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות שלהלן: אינוס בת משפחה - לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק), בנסיבות סעיף 345(א)(1)(4) לחוק (13 עבירות לכל הפחות); מעשה סדום בבת משפחה - לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 347(א)(1) וסעיף 345(א)(1) ו-(4) לחוק (12 עבירות, לכל הפחות); מעשים מגונים בבת משפחה - לפי סעיף 351(ג)(2), בנסיבות סעיפים 348(ב) ו-345(ב)(1) ו-345(א)(1) ו-(4) לחוק (ריבוי עבירות); מעשים מגונים בבת משפחה - לפי סעיף 351(ג)(2), בנסיבות סעיפים 348(א) ו-345(א)(1) ו-(4) לחוק (ריבוי עבירות); ופגיעה בפרטיות - לפי סעיף 2(3) בשילוב סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (עשר עבירות).

את העבירות הנדונות ביצע הנאשם כלפי בתו החורגת..... שהתגוררה עמו..... מאז נישא

לאמה. המעשים בוצעו בתקופה של כשלוש שנים בין חודש אוגוסט 2008, עת הייתה המתלוננת כבת 15, לבין חודש

עמוד 1

אוגוסט 2011

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-22337-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

הודאתו של הנאשם ניתנה בגדרו של הסדר טיעון. במסגרת הסדר הטיעון הוגש נגד הנאשם כתב-אישום מתוקן, ללא הסכמה לעניין העונש.

2. להלן עובדות כתב-האישום המתוקן העומדות ביסוד ההודאה וההרשעה.

על-פי החלק הכללי שבכתב-האישום, במהלך שלוש השנים האמורות, ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מיניים רבים, שלא בהסכמתה, ופגע בפרטיותה. בין-השאר, אנס הנאשם את המתלוננת, ביצע בה מעשה סדום, ליקק את איבר מינה, חיכך את איבר מינו החשוף בגופה החשוף, ועוד. הנאשם נהג לשים תרופה מסוג ברוטיזולאם (להלן - התרופה) באוכל שהכין למתלוננת, ללא ידיעתה, כך שיוכל לבצע בה את זממו מבלי שתוכל להתנגד למעשיו, אשר נעשו כולם לשם סיפוק וגירוי מיני. החומר הפעיל בתרופה שבה עשה הנאשם שימוש, הנו חזק וממכר, עם פוטנציאל רב לגרום תלות פיזית ופיזיולוגית. התרופה משמשת בעיקר לטיפול קצר טווח במצב של חוסר שינה וחרדה; והשפעתה עלולה להתבטא בחולשה, נמנום, עייפות, בלבול נפשי, ירידת לחץ דם, הפרעות נשימה ואף לכדי תרדמת.

באשר למעשי האינוס, מעשי הסדום והמעשים המגונים, צוין בכתב-האישום כי בתחילת התקופה נהג הנאשם לחשוף את המתלוננת, באופן קבוע, לצפייה בסרטי פורנוגרפיה במחשב הנייד שלו; הסביר לה על גוף האישה ועל איבריה האינטימיים, ואף ניסה לשכנע אותה להדגים על גופה דברים שראתה בסרטים האמורים. בתקופה הרלבנטית, במועד שאינו ידוע, שאל הנאשם את המתלוננת אם היא רוצה לראות את איבר מינו, ולמרות שהשיבה ש"זה לא מעניין אותה", חשף הנאשם לפניה את איבר מינו. כאשר שאל אותה, האם היא רוצה לגעת באיבר המין שלו, ענתה

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

המתלוננת בשלילה; או-אז נטל הנאשם את ידה והניח אותה על איבר מינו. לאחר תקופה קצרה, לפחות ב-25 מועדים שונים, החל הנאשם לערבב מנות גדולות של התרופה בסלט שהכין למתלוננת, זאת כדי לבצע בה מעשים מיניים בלא ידיעתה והסכמתה וכדי למנוע ממנה יכולת להתנגד למעשיו. לאחר שאכלה את הסלט, חשה המתלוננת בסחרחורות, בעייפות ובבחילות, שלעיתים אף גרמו לה להקאות. בעקבות זאת, ובהשפעת התרופה, נהגה המתלוננת ללכת לישון ולנעול את דלת חדרה. הנאשם נהג להיכנס לחדר באמצעות מפתח שהיה ברשותו, ולבצע במתלוננת עבירות מין. הוא נגע בגופה כשהייתה רדומה, הסיר את בגדיה התחתונים, הפשיל את תחתוניו והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה. בכל הפעמים הגיע הנאשם לפורקן מיני על מיטתה של המתלוננת. במספר מקרים ליקק הנאשם את איבר מינה של המתלוננת, ובחלק מהמקרים שפשף את איבר מינו החשוף על איבר מינה. במספר הזדמנויות, הסתיימו האירועים כשהמתלוננת התעוררה מתוך כאב, כשהיא רואה את הנאשם עירום מעליה. במקרים אלה הדפה המתלוננת את הנאשם מעליה ודרשה ממנו שיפסיק את מעשיו, שכן הם "כואבים ומגעילים". באחד המקרים, כאשר שכבה המתלוננת לישון על הספה בסלון הדירה, נגע הנאשם עם איבר מינו בשפתיה, וליטף את חזה מתחת לבגדיה. אירוע זה הסתיים, כשהמתלוננת התעוררה ועזבה את החדר. בנוסף לאמור, במספר מועט של מקרים, בעת שהמתלוננת ישנה, מבלי שהנאשם הקדים ונתן לה את התרופה, נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת וביצע בה מעשים מיניים שונים, עד שהמתלוננת התעוררה ודרשה ממנו לחדול ממעשיו.

מכאן לפגיעה בפרטיות. עובר ליום 6.8.08, בעת שהמתלוננת הייתה כבת 15, "הציץ הנאשם למתלוננת" (כלשון כתב-האישום), בהיותה בשירותים. בעשר הזדמנויות שונות, התקין הנאשם מצלמה זעירה בחדר האמבטיה בדירה, וצילם את המתלוננת, בהיותה עירומה, ללא ידיעתה.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

ביום 6.8.08 הבחינה המתלוננת במצלמה, הזהירה את הנאשם לבל יעשה שימוש נוסף במצלמה והחזירה לו אותה.

בגין המעשים האמורים, הורשע הנאשם, כאמור, ב-13 עבירות אונס של בת משפחה, תוך ניצול חוסר יכולתה לתת הסכמה חופשית, וללא הסכמה; ב-12 עבירות של מעשה סדום בבת משפחה, תוך ניצול חוסר יכולת לתת הסכמה חופשית וללא הסכמה; במספר רב של מעשים מגונים בבת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים, תוך ניצול חוסר יכולת לתת הסכמה חופשית וללא הסכמה; במספר רב של מעשים מגונים בבת משפחה שמלאו לה 16 שנים, תוך ניצול חוסר יכולת לתת הסכמה חופשית וללא הסכמה; ובפגיעה בפרטיות של המתלוננת, בכך שצילם אותה כשהיא ברשות היחיד.

3. הנאשם (בשנות החמישים לחייו), נשוי בשנית..... מתסקיר שירות המבחן עולה, כי

הנאשם נולד למשפחה המנהלת אורח חיים דתי המתגוררת במרכז הארץ. בשיחתו עם קצינת המבחן ציין הנאשם, כי בילדותו, בעת שהיה בגיל 12 לערך, נפגע מינית על-ידי אחד מאנשי צוות בית-הספר שבו למד. לדבריו, במהלך שירותו

הצבאי חזר בשאלה והפסיק לנהל אורח חיים דתי. בגיל... נישא

לאשתו הראשונה..... הוא מסר לשירות המבחן, כי לאחר גירושיו חזר בתשובה והוא מקיים כיום

אורח חיים דתי-חרדי. לדבריו, במהלך השנים עסק בעבודות שונות. לפני כ... שנים נישא הנאשם לאמה של המתלוננת, אם ל... ילדים, ובהם נפגעת העבירה....

לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות. הוא הורשע לראשונה בשנת 1992 בגין מספר עבירות רכוש ומרמה,

שבעטיין נידון למאסר על תנאי. הרשעתו השנייה היא משנת 1999 בעבירה

של מעשה מגונה, שבגינה נגזר דינו לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות (.....). הנאשם ציין

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: 'י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-

37-11 223 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם

נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

באוזני קצינת המבחן, בעניין אותה הרשעה, כי הורשע על לא עוול בכפו, לאחר שנפגעת העבירה, שהתגוררה בסמיכות לביתו, טפלה עליו מעשים שלא ביצע. לדבריו, בעקבות הרשעתו בתיק זה, החליטה אשתו הראשונה להתגרש ממנו.

הנאשם טען בשיחתו עם קצינת המבחן, כי בשל מצבו הבריאותי נקבעה לו במוסד לביטוח לאומי נכות בשיעור של 75%.

בשיחתו עם קצינת המבחן קיבל הנאשם על עצמו אחריות "חלקית ופורמלית בלבד" לביצוע העבירות (כלשון עורכת התסקיר). לדבריו, כאשר המתלוננת הייתה כבת 16 גילה שהמתלוננת מנהלת קשר רומנטי עם בחור, וניסה להניא אותה להפסיק קשר זה. כן ציין, כי מאז המקרה ובמשך מספר שנים "יצר הזדמנויות" כדי שיוכל לשהות עם המתלוננת לבד ולצפות בסרטים פורנוגרפיים, דבר שהביא בהמשך לקשר מיני ביניהם. בכל הנוגע לעבירות המיניות, ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם "נטה להאשים את המתלוננת בהתנהגותה הפרובוקטיבית ולבוש לא צנוע, אשר גרמו לדבריו לעוררות מינית שעמה לא הצליח להתמודד". שירות המבחן התרשם, כי הנאשם פעל במשך השנים מתוך "דפוס התנהלות שהתבטא ביצירת תלות טוטאלית ומוחלטת של המתלוננת בו, ומתוך כך יצר תשתית נוחה למעשים פוגעניים". עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם "מבטא ניתוק רגשי בהתייחסותו ליחסיו עם הנפגעת, נוטה למזער את חומרת מעשיו, וכי הבעת הצער ובקשתו לטיפול, נובעת מתוך חשש להליך הפלילי ואינה מלמדת על הכרה אמיתית במצבו ובמוטיבציה לשיקום וטיפול". בנוסף הדגיש שירות המבחן, כי ניכר שלנאשם "עיוותי חשיבה לפיהם המתלוננת הייתה שותפה תחילה לקשר המיני ביניהם". בהתייחסו לגורמי הסיכון לעבריינות, הדגיש שירות המבחן, כי מדובר במי שחיו התאפיינו בחוסר יציבות, אשר מתקשה לווסת את דחפיו המיניים; וכדרך לפצות על חסכים מיניים - פועל על דרך של פגיעה מינית והתנהגות חריגה. לאור האמור, ובהתחשב במהות העבירות, המתאפיינות בדפוסי פעולה שיטתיים, אגב תחכום ועורמה, סבר שירות המבחן כי ישנם גורמי סיכון להישנות התנהגות פוגעת

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

בעתיד. על-רקע האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה משמעותית - כעונש מוחשי, מאסר על תנאי - כגורם חיצוני מרתיע ומציב גבולות; ופיצוי למתלוננת - כביטוי מוחשי לנזק שהוסב לה.

4. בפרשת ההגנה הגיש הסנגור אסופת מסמכים בעניינו של הנאשם. הוא הגיש מסמכים רפואיים אודות מצבו של הנאשם.

במסמכים מצוין, כי הנאשם סובל, בין-השאר, מסיבוכי סכרת, מבעיות בראייה, וכן מדיכאון וממצוקה אשר בגינם הופנה לגורמי הרווחה לטיפול "בדחק סביבתי". כן צורף אישור מהמוסד לביטוח לאומי על נכות רפואית משוקללת, לצמיתות, בשיעור של 75%, כאשר מדובר בדרגת "אי כושר" של 60%.

5. ההגנה הגישה חוות דעת מומחה, של הקרימינולוגית הקלינית ד"ר ליזה צבי. בחוות דעתה סקרה המומחית את הרקע האישי והפסיכוסוציאלי של הנאשם. לדברי המומחית, העזובה והמצוקה שבהם גדל המשיב, לרבות הטראומות המיניות שעבר בילדותו, עיצבו את אישיותו כאדם בוגר, אשר חווית החיים הבסיסית שלו היא של בדידות, חרדה ודיכאון. המומחית ציינה בחוות דעתה, כי בעניינו של הנאשם אין אינדיקציה להבחנה של הפרעה פדופילית, וזאת הואיל וככל הידוע הנאשם נמשך לנשים בגירות, ונדמה כי החל לחשוב על בבתו החורגת עם הגיעה לגיל הבגרות המינית, על-רקע חוסר סיפוק ביחסיו עם אשתו. כן ציינה המומחית, כי בבדיקתו של הנאשם באו לידי ביטוי עיוותי חשיבה ביחס למין - בכלל, ועיוותים רבים ביחס לפגיעות המיניות, כגון יחוס רצייה וכוונה מינית לקורבן, אגב קשיים לראות את עצמו כפוגע ומינימליזציה של השלכות המעשים. היא הוסיפה, כי יתכן שהתפיסות המעוותות אצל הנאשם ביחס למין, התפתחו גם על-רקע חוסר ידע ומיומנויות בכל הקשור לחיזור ומיניות. המומחית חיוותה דעתה, כי הבעיות שמהן סובל הנאשם מצדיקות מתן מענה טיפולי, וכי הנאשם אף מעוניין בטיפול שכזה ויכול להירתם לטיפול. כן ציינה,

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-11 223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

כי הנאשם מעולם לא עיבד את הפגיעות המיניות שעבר, וכי להתרשמותה יש להן חלק מהותי בהווה הדיכאונית והחרדתית שלו. היא המליצה על שיבוצו בטיפול משולב לפוגעים מינית שיכלול טיפול קבוצתי ייעודי, אשר יתמקד בעיוותי החשיבה של הנאשם, וכן טיפול פסיכו-חינוכי בנושאי מין ומיניות נורמטיבית. ב"כ המאשימה לא ביקשה לחקור את המומחית מטעם ההגנה.

6. בעניינה של המתלוננת הוגש תסקיר נפגעת עבירה. עורכת התסקיר נפגשה עם המתלוננת,

שהיא כיום כבת..... מחמת צנעת הפרט לא יורחב האמור בתסקיר. בתמצית יאמר, כי תמונת הנזק

שתוארה בתסקיר היא קשה ונרחבת. על-פי התסקיר, במהלך הפגיעות המיניות חוותה המתלוננת

התדרדרות חדה בתפקודיה הלימודיים והחברתיים, וכן במצבה הבריאותי, הרגשי והנפשי..... כפי

שצינה עורכת התסקיר, ניכר כי המתלוננת חווה עד היום אובדן מתמשך של שנות נעורים שנגזלו ממנה, על-רקע תחושות של שבי, ניצול, השפלה וביזוי. לתחושות וחוויות אלו יש השלכה קשה על כל היבטי חייה. בשל עומק הפגיעות, ולנוכח הדרך השיקומית הארוכה שעומדת לפני המתלוננת, ראתה עורכת התסקיר חשיבות לחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי כספי משמעותי.

7. אמה של המתלוננת, רעייתו השנייה של הנאשם, אשר התגרשה ממנו.... לפני מועד עדותה, העידה בפרשת גזר-הדין מטעם המאשימה. היא העידה על הפגיעה הקשה בבתה, אשר מצבה הנפשי התדרדר לאחרונה. ב"כ המאשימה הזמין את העדה למתן עדות, בין-השאר, כדי לסתור את טענת הנאשם בדבר מחשבותיו האובדניות. לדברי העדה, במשפט שהתנהל נגד הנאשם בעבר, בגין עבירת המין, תכנן הנאשם יחד אתה "לביים" ניסיון התאבדות, כדי למנוע את כליאתו; והוא אף הוציא את התוכנית לפועל, עת בלע תרופות נגד סכרת, הציג עצמו כמתעלף והובהל לבית-חולים באמבולנס. עוד ציינה העדה, כי שיתפה עם הנאשם פעולה ב"ביום" הניסיון האובדני, זאת מתוך אהבתה אליו באותה עת, ואף פעלה יחד עמו להשיג חוות דעת פסיכיאטרית בעניין מצבו, אשר הוגשה לבית-

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

המשפט במשפטו הקודם. כן העידה, כי בסופו של יום הנאשם לא נכלא אלא נידון למאסר בעבודות שירות. בנוסף העידה אמה של המתלוננת, כי לאחר שנקבעה לנאשם נכות על-ידי המוסד לביטוח לאומי, המשיך הנאשם לבצע עבודות פיזיות, לרבות עבודות שיפוצים, ללא מגבלות. היא הדגישה, כי איננה יודעת מה שיעור נכותו של הנאשם, אך הבהירה כי אין לו למעשה מגבלות בתפקוד.

8. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו לעונש את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען והפגיעה הנפשית הקשה שהוסבה למתלוננת כמפורט בתסקיר נפגעת העבירה. הוא עמד על הערכים המוגנים שביסוד העבירות, בפרט לנוכח ביצוע העבירות כלפי בת משפחה קטינה, תוך ניצול יחסי תלות. כן הדגיש את חומרת נסיבות ביצוע העבירות הרבות במשך כשלוש שנים, כאשר מרביתן בוצעו אגב שימוש, בדרך נלוזה, ב"תרופה מסממת מרדימה", שהחדיר לתוך מזונה, ואשר מנעה מהמתלוננת את היכולת להתנגד למעשיו. ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מין חמורות המבוצעות כלפי קטינים, ובפרט כלפי קטינים בני משפחה, והגיש בעניין זה אסופת אסמכתאות. בנוסף, הגיש ב"כ המאשימה גזרי-דין בעבירות של פגיעה בפרטיות. הוא ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל עבירות המין, שלשיטתו נע בין 18 שנים לבין 25 שנים. בכל הנוגע לעבירות פגיעה בפרטיות גרס ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה ההולם נע בין חודשים ספורים של מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. באשר לעונש המתאים לנאשם, בתוך מתחמי הענישה, ציין ב"כ המאשימה, כי אמנם יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, שחסכה מהמתלוננת את הצורך למסור עדות; ואולם, לדבריו, מנגד יש להביא בחשבון את גישתו של הנאשם הממזערת מחומרת מעשיו ומשליכה את האשמה גם על המתלוננת, וכן את עיוותי החשיבה שיש לו ביחס לעבירות המין, וקשייו לראות עצמו כפוגע, כמתואר בתסקיר. בכל הנוגע למצבו הנפשי של הנאשם, טען ב"כ המאשימה, כי מחוות הדעת שהוגשו בעניינו של הנאשם בעבר, אשר הובאו לפני הקרימינולוגית הקלינית, לא הייתה אבחנה בדבר מחלת נפש, אלא התייחסות להפרעת אישיות בלבד. ב"כ

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

המאשימה עתר להטלת עונש של 24 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת בסכום המרבי הקבוע בחוק.

9. ב"כ הנאשם לא הקל ראש בחומרת העבירות ונסיבות ביצוען, אך טען כי לנוכח מדיניות הענישה הנוהגת, ולאור הנסיבות הקונקרטיות של העבירות, מתחם הענישה אמור לנוע בין חמש שנות מאסר לבין 15 שנות מאסר. הסניגור הציג שני פסקי-דין לתמיכה בעמדתו. הוא הדגיש, כי באסופת פסקי-הדין שהציגה המאשימה, אשר בהם הוטלו עונשי מאסר

ממושכים על נאשמים שהורשעו בעבירות מין כלפי בני משפחה, וכלפי בני משפחה קטינים, היה מדובר, בין-השאר, במעשי אינוס אגב החדרת איבר המין, הפעלת אלימות וכוח פיזי, השמעת איומים, כליאת שווא ואף הצעות תשלום או פיתוי. הוא הדגיש, כי במקרים שלפנינו לא החדיר הנאשם את איבר מינו לגופה של המתלוננת, לא במעשי הסדום ולא בעבירת האינוס; וטען כי במעשיו לא הפעיל הנאשם כוח פיזי כלפי המתלוננת. בצד זאת אישר ב"כ הנאשם, כי הוא אינו מקל ראש בשימוש שעשה הנאשם ב"חומר המסמך כדי לנטרל את המתלוננת". בהקשר זה ציין, כי "השימוש בחומר כזה מלמד על הרתיעה שלו משימוש באלימות". עוד הוסיף, כי כאשר המתלוננת התעוררה וראתה את הנאשם מבצע בה את המעשים ואמרה לו לחדול - חדל הנאשם ממעשיו. לגרסת ההגנה, כאשר בוחנים את המקרה הנדון, שבו הנאשם לא הפעיל אלימות פיזית כלפי המתלוננת, אלא פגע בה מינית לאחר ש"סימם ונטרל אותה", האלמנט המחמיר הוא המרמה ולא הכפייה, ויש לראות את המעשים "ברף התחתון של החומרה". באשר לעונש בתוך המתחם, ביקש הסנגור להתחשב בהודאתו של הנאשם, הן בחקירתו במשטרה והן בבית-המשפט; בכך שמנע מהמתלוננת את הצורך להעיד; בנסיבות חייו הקשות, עת גדל בצעירותו בהזנחה ובמצוקה, כמפורט בתסקיר שירות המבחן ובחוות דעתה של הקרימינולוגית הקלינית; ובעובדה שמדובר במאסר הראשון של הנאשם, כאשר האירועים התרחשו בשנים 2008-2011, ומאז לא הייתה פגיעה נוספת ולא נטען לפגיעה נוספת בתחום המיני. על-כן

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

ביקש הסנגור לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, דהיינו - להשית עליו חמש שנות מאסר. לחלופין, ככל שייקבע מתחם ענישה ברף גבוה מזה שצוין על-ידו, ביקש הסניגור לסטות מהמתחם לקולא.

במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, ציין הנאשם כי הוא נוטל אחריות על המעשים שביצע ומבקש לקבל טיפול. כן ביקש את סליחתה של המתלוננת.

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית-המשפט לקבוע בגזר-הדין את מתחם העונש ההולם, זאת לאור העיקרון

המנחה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת; ובהמשך - לגזור את העונש המתאים לנאשם במסגרת מתחם הענישה ההולם, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, זאת אגב אפשרות לסטות מהמתחם בנסיבות חריגות שצוינו בחוק. על-פי התיקון האמור לחוק, במקרה שבו הורשע נאשם בכמה עבירות, על בית-המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, על בית-המשפט לקבוע מתחם ענישה לאירוע כולו, ולגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע. ואולם, ככל שבית-המשפט מוצא, כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע, אגב התייחסות לשאלה האם העונשים ירצו בחופף או במצטבר, או שמא להשית עונש כולל לאירועים כולם (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13)).

11. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות שבוצעו על-ידי הנאשם, יש לקבוע שני מתחמי ענישה; האחד - לעבירות המין, והשני - לעבירות הפגיעה בפרטיות.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל תפ"ח 16-11-223 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

בכל הנוגע למתחם הנוגע לעבירות המין, יש להתייחס תחילה למהות העבירות שבהן הורשע הנאשם, לערכים החברתיים המוגנים שביסודן וכן לעונשי המאסר המרביים שנקבעו בצדן. בענייננו מדובר בעבירות מין רבות כלפי בת משפחה קטינה - אינוס, מעשי סדום, מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים ומעשים מגונים בקטינה שמלאו לו 16 שנים. התכלית החקיקתית שביסוד העבירות הנדונות, היא הגנה על בן המשפחה מפני פגיעה בגופו וכבודו, באשר הוא אדם. העבירות פוגעות בגופו ונפשו של נפגע העבירה, מבזות אותו, מחללות את כבודו ושוללות את זכותו לאוטונומיה ולהיות אדון לעצמו. תכלית נוספת של העבירות הנדונות, היא ההגנה על קרבן העבירה, שהוא בן משפחה קטין. הפגיעה המינית בבן משפחה קטין, חמורה שבעתיים; זאת הן בשל גילו הצעיר של נפגע העבירה, והן, ובעיקר, מחמת חשיפת הקטין לפגיעה מינית קשה על-ידי בן משפחה, שאמור להגן עליו ולשמור עליו, תוך ניצול האמון שניתן בו. יש הרואים בעבירות אלה משום "רצח הנפש" של הקטין הנפגע, הנופל קורבן לזממו של עבריין המין, בן משפחתו. העונש המרבי

שנקבע בסעיף 351(א) לחוק, בגין עבירה אחת של אינוס בן משפחה קטין, או מעשה סדום בן משפחה קטין, עומד על 20 שנות מאסר. העונש המקסימאלי שנקצב בגין עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) לחוק, של מעשה מגונה בקטין בן משפחה שטרם מלאו לו שש-עשרה שנים, תוך ניצול חוסר יכולתו לתת הסכמה חופשית, עומד על 15 שנות מאסר. המאסר המרבי שנקבע, בגין עבירה של מעשה מגונה בקטין בן משפחה שמלאו לו 16 שנים, תוך ניצול חוסר יכולתו לתת הסכמה חופשית, עומד על 10 שנות מאסר. יודגש, כי על-יסוד הוראת סעיף 355(א) לחוק, עונש המאסר שיש להשית על הנאשם לא יפחת מרבע מהעונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית-המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש; וסעיף 355(ב) לחוק מורה, כי עונש המאסר לפי סעיף 355(א) לא יהיה, בהיעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי. בגין העבירות הנדונות מן הראוי להטיל מאסר בפועל לתקופה ממושכת, זאת משיקולי גמול והוקעת המעשים הבזויים;

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל תפ"ח 16-11-223 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

מטעמים של הגנה על שלמות גופם ונפשם של נפגעי עבירות המין, ובפרט בבני משפחה וקטינים; ומתכלית של הרתעה אפקטיבית - אישית וכללית.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, המהוות כאמור נדבך בקביעת מתחם הענישה, יש להתחשב לענייננו - במהות עבירות המין שביצע הנאשם ונסיבות ביצוען, כמפורט בכתב-האישום המתוקן; 13 עבירות אינוס (לכל הפחות), 12 עבירות מעשי סדום (לכל הפחות) ועבירות רבות של מעשים מגונים, לפני גיל 16 ולאחר גיל זה; בהישנות העבירות במהלך תקופה ממושכת של כשלוש שנים; בעובדה שנפגעת העבירה הייתה בבתה של בת זוגו של הנאשם, קטינה בגילאי 15-18 שנים; בבחירת מיקום ביצוע העבירות - בביתה של המתלוננת ובחדר השינה שלה - מקום שבו הייתה אמורה להיות מוגנת; בניצול מעמדו של הנאשם, כאב חורג, לשם סיפוק מאוויו המיניים הבזויים; בפער הגילים המשמעותי ביותר בין הנאשם לבין המתלוננת; וכן בביצוע המעשים תוך תכנון, ערמה ומניפולציה, באמצעות הבאתה של המתלוננת למצב של טשטוש, חוסר אונים וערפול חושים, על- ידי החדרת התרופה האמורה למזונה. טענת ההגנה, כי אין מדובר ברף חומרה גבוה של המעשים, שכן אלו בוצעו ללא מעשים נלווים של תקיפה פיזית, איומים או כליאת שווא - אינה משקפת נכונה את מהות

המעשים וחומרתם. הרדמתה של המתלוננת, במעשי ערמה, באמצעות תרופה מטשטשת שהוחדרה למזונה, מהווה תקיפה פיזית חמורה. למעשה מדובר ב"קשירה" כימית, אשר מרדימה את הקרבן, שהיא אף חמורה מתקיפה פיזית "רגילה" ומכליאת שווא. ביצוע עבירות המין בנסיבות האמורות, שבהן הנפגע מורדם, גופו הופך ל"חפץ" בידי עבריין המין, והוא לא מודע למעשים שבוצעו בגופו, חמור לא פחות ממקרים של ביצוע העבירות אגב אלימות או איומים - שבהם המותקף יכול לנסות להתגונן, להזעיק עזרה או להתלונן לאחר ביצועם. במעשיו הנלווים האמורים, המעוררים שאט נפש, חילל הנאשם את גופה וכבודה של המתלוננת לסיפוק יצריו הבזויים; והמעשים הסבו פגיעה נפשית קשה למתלוננת והותירו בה צלקות, כמפורט בתסקיר בעניינה.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ואי אברבנאל תפ"ח 16-223 37-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, הציגה המאשימה, כאמור, שורה של פסקי-דין שבהם הוטלו עונשי מאסר לתקופות ממושכות מאוד, מעשרים שנים ומעלה, בגין עבירות מין חמורות, ובפרט עבירות מין כלפי קטינים, וכלפי קטינים בני משפחה (ע"פ 10673/04 פלוני נ' מדינת ישראל (1.6.08); ע"פ 1899/04 פלוני נ' מדינת ישראל (2.3.05); ע"פ 3231/09 פלוני נ' מדינת ישראל (31.5.10); ע"פ 7951/12 פלוני נ' מדינת ישראל (7.4.14); ע"פ 5786/10 2822/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.6.15); ע"פ 3536/12 פלוני נ' מדינת ישראל (22.3.16); ע"פ 4360/15 פלוני נ' מדינת ישראל (8.3.17); ע"פ 8805/15 פלוני נ' מדינת ישראל (2.4.17); פ"ח (ת"א) 1090/04 מדינת ישראל נ' פלוני (7.12.05); פ"ח (ח"י) 1899/04 מדינת ישראל נ' פלוני (4.1.15)). מנגד, הציג הסניגור שני פסקי-דין מקלים, שבהם הוטלו עונשי מאסר לתקופות של שבע שנים, בגין עבירות שנסיבותיהן חמורות פחות מהמקרה שלפנינו (ע"פ 5025/14 פלוני נ' מדינת ישראל (6.1.16), וע"פ 7212/14 פלוני נ' מדינת ישראל (25.1.16)). ניכר, כי קיים מנעד רחב של ענישה, כאשר כל מקרה נדון בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות, וברור שלא ניתן למצוא מקרים זהים במהותם, בהיקפם, בתדירותם ובנסיבותיהם. על המנעד הרחב של הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד גם מפסיקה נוספת, הכוללת במקרים החמורים יותר עונשים מעל עשרים שנות מאסר (20-26 שנים) (ראו והשוו: ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל

(28.12.05); ע"פ 701/06 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.07); ע"פ 3536/12 פלוני נ' מדינת ישראל (22.3.16); ע"פ 7951/12 פלוני נ' מדינת ישראל (7.4.14); ע"פ 6602/13 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.15); ובמקרים אחרים גם עונשים של 10-16 שנות מאסר (ראו והשוו: ע"פ 638/02 פלוני נ' מדינת ישראל (31.3.03); ע"פ 5104/05 פלוני נ' מדינת ישראל (28.8.07); ע"פ 8080/11 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.13); ע"פ 2879/12 פלוני נ' מדינת ישראל (17.10.13); וע"פ 5369/13 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.15)).

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל תפ"ח 16-11-223 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

בהתחשב בעקרון ההלימה שבענישה, בפגיעה בערכים המוגנים שביסוד העבירות, ברמת הענישה הנהוגה במקרים דומים ובנסיבות הקונקרטיות של העבירות הנדונות - סבורים אנו כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם, בגין עשרות העבירות הנדונות אשר בוצעו על-פני כשלוש שנים, שאותו יש לקבוע כמתחם אחד, הוא מאסר בפועל הנע בין 15 שנים לבין 22 שנים.

באשר למתחם הענישה בגין העבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, הרי שהוא נע בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. זה המתחם שצוין על-ידי המאשימה, והסניגור לא חלק עליו. מכל מקום, יוטל על הנאשם עונש אחד הן בגין עבירות המין והן בעטיין של עבירות הפגיעה בפרטיות.

בכל הנוגע לעונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה. בעניינו יש לזקוף לחומרה את הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירת מעשה מגונה (.....) ; את כישלון ההרתעה בעונש שהושת עליו באותו הליך; את הסיכון להישנות עבירות מין בעתיד על-ידי הנאשם, ובין-השאר - בשל דפוסי אישיותו שתוארו הן בתסקיר שירות המבחן והן בחוות הדעת של המומחית מטעם ההגנה, קשייו לווסת את דחפיו המיניים, וכן עיוותי החשיבה שלו אגב ניסיון למזער את חומרת מעשיו ולייחס למתלוננת "אשמה" במעלליו. מאידך גיסא, יש להתחשב לקולא בהודאתו של הנאשם, אשר מנעה מהמתלוננת את

הצורך להעיד, והביאה לחסכון בזמן שיפוטי; בחרטה שהביע על מעשיו, אם-כי, כאמור, הדבר לווה גם בעיוותי החשיבה, שבעטיים, כאמור, נזקק הנאשם לטיפול; בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובחוות הדעת מטעם ההגנה; וכן במשאלתו של הנאשם להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל תפ"ח 16-22337-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם
נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום

12. על-יסוד האמור לעיל, אנו דנים את הנאשם כדלהלן:

א. למאסר בפועל לתקופה של 17 שנים, החל מיום מעצרו.

ב. לשנתיים מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה שבה הורשע בתיק זה.

ג. לששה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת מין כלשהי מסוג פשע.

ד. לארבעה חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע לפי חוק הגנת הפרטיות.

ה. לפיצוי נפגעת העבירה בסכום של 120,000 ₪.

הפיצויים לנפגעת העבירה ישולמו עד ליום 1.8.17.

הפרקליטות תעדיכן את המתלוננת בדבר הפיצויים שנפסקו, ותמציא את פרטי המתלוננת למזכירות בית-המשפט

לצורך גביית הפיצויים.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל תפ"ח 16-
22337-11 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) איסור פרסום פרטי המתלוננת והנאשם

נוסח זה של גזר-הדין מותר לפרסום מזכירות בית-המשפט

תמציא עותקים מגזר-הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום. ניתן היום, כ"ח בשבט תשע"ח, 13 בפברואר 2018,

במעמד ב"כ המאשימה, הסניגור והנאשם.

יורם נועם, סגן נשיא רבקה פרידמן-פלדמן, אלי אברבנאל, שופט
שופטת

חל איסור פרסום על שמותיהם של המתלוננת והנאשם, וכל פרט העלול לזהותם.

נוסח זה של גזר-הדין, שבו הושמטו פרטים שיש בהם כדי לחשוף את המתלוננת ואת הנאשם, הותר לפרסום
על-פי החלטת בית-המשפט מיום 14.2.18.